

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. juni 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0655
Dok.: CMA40386

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. maj 2008 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Ophævelse af straffelovens blasfemi-bestemmelse) (L 90).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Ophævelse af straffelovens blasphemibestemmelse) (L 90):

”Hvor går grænsen mellem straffelovens § 266 b og injurie-lovgivningen, og kan ministeren give eksempler på domme, som illustrerer grænserne for beskyttelsen efter § 266 b?”

Svar:

Bestemmelserne adskiller sig bl.a. fra hinanden ved, at § 266 b omhandler udtalelser mv., som indebærer, at en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af nærmere angivne forhold, f.eks. race eller tro, mens § 267 angår krænkelse af en anden persons ære (det vil sige selvagtelse og omdømme) enten i form af såkaldte ringeagtsytringer (”fornærmelige ord eller handlinger”) eller beskyldninger mv. for forhold, som er egnet til at virke ærekrænkende (”sigtelser”).

Ærekrænkende udtalelser, som er omfattet af straffelovens § 267, vil således typisk være rettet mod enkelte eller bestemte personer. Det er i den juridiske litteratur bl.a. anført, at en udtalelse, der er rettet mod en ubestemt flerhed af personer, der f.eks. er karakteriseret ved deres erhverv eller trosretning, hyppigt efter sin karakter ikke med rimelighed kan siges at krænke nogen enkeltpersons ære og dermed være omfattet af § 267, jf. Vagn Greve m.fl.: Kommenteret straffelov, Speciel del (8. udgave, 2005), side 409.

Straffelovens § 266 b er undergivet offentlig påtale (dvs. at sagen rejses af anklagemyndigheden), mens straffelovens § 267 er undergivet privat påtale (dvs. at sagen skal rejses af den forurettede selv), jf. straffelovens § 275, stk. 1.

Der ses ikke at være trykte domme, der nærmere belyser forholdet mellem straffelovens § 266 b og straffelovens § 267.